

ΤΟ ΦΛΕΓΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΤΗΣ LUCIE VILLETARD

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΩΜΟΡΦΙΑ

ΕΡΙΚΕΣ ή τς σύγχρονες γυναίκες φανονται σαν να έχουν απογράψει συμβόλαιο με τον Διάβολο, για να μπειν δροσερή ή ωμορφιά τους. Καί για να κερδίσουν αυτό το υπέροστο αγαθό, υποφέρουν άλλες λίγο κα' άλλες πολύ, θυσιάζοντας την υγεία τους.

Παλι, ή αίσια νεότης ήνε ή πιο μεγάλη αίταιρησι, ή πόνη ίσοι αίταιρησι της έποχης μας.

Άλλα μήπως σέ κάδη έποχή ή γυναίκα δέν έπιθυμώσε να διατηρήσι άαράρητη την ωμορφιά της;

Ποιά νέα γυναίκα, κριτάζοντας στον καθρέφτη της, δέν λαχταρίζει να κρατήσει άαράρητο το πρόσωπό της;

Καί ποιά γυναίκα πού δέν ήνε νέα, κριτάζει δίχως λύπη τη γερασμένη της μορφή στον καθρέφτη καί δέν νοσταλγεί την χαμένη της ωμορφιά;

Η γυναίκα, ή όποια λέει πως δέν την ενδιαφέρει αν ήνε ωμορφη ή άσχημη, δέν ήνε εξαίρεση.

Καί ή πιο άναστη καί ή πιο άνηγα γυναίκα, έχει βαθεί μενο μέσα της το αίσθημα της φιλαρεσκείας.

Καί το αίσθημα αυτό, συχνά ώδήγησε καί ώδηγει τας άντιπροσώπους του ώραίου φέρον σέ τολμηρές κα' άδύνατες θυσίες.

Στο τέλος του παρελθόντος αίωvus, πολλές γυναίκες, για να διατηρήσουν άσπαστη τη λάμψη της ωμορφιάς τους, κατέφευγαν στο Λονδίνο, σ' ένα άδικο 'Ινστιτούτο καλλονής, όπου συνάμταναν το πρόσωπό τους.

Αυτή ή βασίλισσα της Άγγλιας, Αλεξάνδρα, αυτή ή μεγάλη ήρωικός Σόρα Μπρονά, ώφειλαν στο σινάτωμα την άειθάλη τους νεότητα.

Μα κα' όλες ή περιφρομες καλλονές της Εύρώπης, έπαιδαν τότε στο Λονδίνο, για να διατηρήσουν την ωμορφιά τους.

Το σινάτωμα όμως αίταιρούσε μια πολύ άδύνηρη έγχειρησι. Έπρεπε πρώτα ν' άφαιρηθή λίγο-λίγο το δέρμα καί κατόπιν να σινάτωθή το πρόσωπο.

Το σινάτωμα είχε καί το έξοχό μειονέκτημα: Δέν επέτρεπε καμιά άσπασσι στο πρόσωπο, ούτε καν ένα χαμόγελο.

Για την περιφρομη Παρισινή καλλονή, την κ. Γκωστερό, έλεγαν, ότι ήταν κούνη κα' άναίσθητη, άλλ' ήσαν άδικο.

Η κυρία Γκωστερό είχε άλλως σινάτωσει το πρόσωπό της κα' έτσι τα αίσθηματά της δέν εκδηλωνόντουσαν στο πρόσωπό της, παρά μόνο δια του βέβαιου της.

Τα σινάτωμένα πρόσωπα, τα σκεπασμένα δηλαδή με λεπτή πορσελίνη, βυκαζαν πολύ με το πρόσωπο μιας κούνης, ήσαν λεία, άσπια, καλλίγραμμα, άλλ' έφαναν την γυναιότητα καί την έκφρασιτότητα τους.

Ένα πρόσωπο χωρίς κανένα χαμόγελο, μπορεί να ήνε ποτέ συμπιεστικό όσο κα' αν ήνε ώραίο;

Κι όμως, ή γυναίκες θυσιάζαν καί το χαμόγέλό τους στην άειθάλη νεότητα.

Η γυναίκες με τα σινάτωμένα πρόσωπα, Έπρεπε άκόμα να προσέχουν πολύ, μήπως ομ'ότες το σινάτωμα. Έπρεπε να προσέχουν μήπως τη νύχτα άνομιμώσουν το πρόσωπό τους στο προσκήριο.

Ήσαν υποχρεωμένες να κοιμούνται πάντα έπιτες.

***

Στην έποχή μας, το σινάτωμα έχει άντικατασταθεί με την αίσθητική λεγομένη έγχειρησι. Ειδικό χειροπογο κόβουν καί άφαιρούν το δέρμα γύρω από το πρόσωπο, άνάμεσα στα μαλλιά, κα' β-στερα ράβουν τις δύο άκρες κα' έτσι το δέρμα του προσώπου τεντώνει κα' έξαλειώνεται ή ρυτίδες.

Το αποτέλεσμα ήνε πραγματικά θαυματουργό, ή γρηγοές γίνονται νέες μέσα σέ μισή ώρα, άλλά το κακό ήνε, ότι ή έγχειρησι αυτή πρέπει να ξαναγίνη σέ δύο χρόνια.

Στην έποχή μας άκόμα, χωρίς σέ μια ειδική έγχειρησι, κα' ή πιο κακοποιωμένη μήτη, μεταβάλλεται, πολύ εύκολα, σέ κλασιική έλληνική. Φαίνεται ότι αυτό επιτυγχίνεται με την μεταμόρφωσι στη μήτη ενός μικρού κοκκαλιού από κοτόπουλο.

Η διάσημη Γαλλίς ήρωικός Σεσίλ Σερόλ, είχε ένα γενετικό μήτη γρηστή, ή όποια δέν πήγαινε κα' άσχημα στο πρόσωπό της, του ό-πουνο όλα τ' άλλα χαρακτηριστικά ήσαν ώραίατα.

Έξαιρνα, οι Παρισινά με άπορία είδαν τη γρηστή μήτη της Σεσίλ να γίνεται όλόμοια! Τι είχε συμβεί;

Η μεγάλη ήρωικός, για να υποδοθή τη Σατιφά σ' ένα όμοιωμα δράμα, σέφέρθηκε ότι ήταν άποραίτητο να... έλληνοποιήση τη μήτη της! Καί έπέστη τη σχετική έγχειρησι με το κοκκαλι του κοτόπουλου!

Φαίνεται όμως ότι από τις αίσθητικές έγχειρησεις καί ο ήλεκτροκαυτά από πάντων ή ύπεριώδεις ακτίνες, συντελούν πολύ, για να διατηρούν ή γυναίκες την ωμορφιά τους.

Καί τη διάφορα σπουδά όποια επιδοδονται τελευταία τόσες κριτικές, ήνε κα' αυτά ένα μέσον διατηρήσεως της καλλονής.

Με ήνε τόσο από άγάπη στον άθλητισμό, πού ή γυναίκες τρέχουν, παλαίου, κολυμπούν καί παρ'δρομούν, όσο γιατί ξεστον πως έτσι μόνον μπορούν να διατηρήσουν την φρεσκάδα του προσώπου τους καί την λυγρότητα του σώματός τους.

Άλλά, μήπως λίγες γυναίκες, έχουν άροσσήσει, καί πεθανεί από μαρμαρό, πίνοντας ξύδι καί κάνοντας αίσθηρή δίαιτα, για να ήνε λεπτές όπως αίταιρή ή Μόδα; Καί για να έχουν φρόδια πολύ στενά, δέν υποβάλλονται ή γυναίκες, κάδη τόσο στην άδύνηρη άπορώλωσι με το ταχυιδάκι;

Έπιτός τούτου, με την μόδα των μαζουρών καί πιναών βλεφαρίδων, πόσες χωρίς υποβάλλονται στο μυστήριο των διαφόρων καυστικών εομείων; Τόσο δέ τελευταία, ή Παρισινές καλλοίν στα βλέφαρά τους κριτικές βλεφαρίδες, ή όποιες δέν επιτρέπουν ούτε ένα έλαφρό άγγιγμα, ούτε ένα δάγκο, γιατί ξεκολλοίν άμέσως.

Πολλές επίσης ήνε ή σύγχρονες καλλονές πού κοιμούνται τη νύχτα με μια λαστιχένια προσωκίδα, έφαρμισμένη σφιχτά στο πρόσωπό τους, για να τεντώνη καίά το δέρμα καί να έξαλειωθούν βαθμηδόν ή ρυτίδες.

Στον καιρό της δούκισσας ντε Σεβοές καί της πριγκίπισσας Παυλίν ή γυναίκες, για να έχουν άσθηρό δέρμα, σκεπάζαν την νύχτα το πρόσωπό τους με κρέμες από πάχος χοιρινό!

Άρκετές όμως σύγχρονοι άπόγοι της Εύας, μεταχειρίζονται για προσωκίδα καλλονής τη νύχτα φιλέα υπογρασία.

Ότε ο πόνος, ούτε ή στενοχώρια, ούτε ή άηδία άκόμα, κούνη την επιθυμία της γυναίκας να ήνε πάντα ώραία. Καθώς φαίνεται δέ καί ή γυναίκες της Γαλιτίας —δηλαδή αι πρόγονοι των σημερινών Γαλλίδων— άλειψαν το πρόσωπό τους με μια λευκή ούσία, προσοχημένη από τα φύλλα κάποιου φρούτου, ή στιγμάτιζαν το δέρμα τους, όπως ή σημερινές άγριες της Άμερικής, γάριν της καλλονής.

Είνε άλήθεια όμως, ότι γρήγορα ή γυναίκες της Γαλιτίας συνισθάνθηκαν την άληθινή άξία της ωμορφιάς κα' από την έπηρεσιαν των Ρωμαίων, περιποιήθηκαν το πρόσωπό τους καί το σώμα τους με πολλή τέχνη καί προσοχή.

***

Η Ποπταία, πρώτα εύνομιμένη καί κατόπιν σέξυγος του Νέφονος, καθώς άναφέρουν οι ιστορικοί, φορούσε πάντα σχεδόν μια μάσκα στο πρόσωπό της από διάφορα καλλυντικά καί δέν την άφαιρούσε, παρά μόνον όταν έπόζετο να παρουσιασθή σέ κόσμο.

Καθώς έξηρωβώθη, ή μάσκα αυτή ήταν ζύμη από άλευρι κουνιών, μέλι, γάλα καί άπορώδια αυγών καί σινεκρατείτο επάνω στο πρόσωπο με κορδέλλες λευκές.

Η Ποπταία, περιφρομη τόσο για το ώραίο δέρμα του προσώπου

Η μεσαιωνική έξωφρενική μόδα των φορεμάτων, των γιακάδων καί του χτενίσματος.

της, όσο και για το θαυμάσιο σώμα της, Έκανε ακόμα ταπεινά λουτρά με γάλα όνου!... Παντού όπου κι' αν πήγαινε, την ακολουθούσαν κι' αυτή τη δούλειά, διακόσιοι θηλινοί όνοι!

Έβαινον τον καιρό, τ' άδρασερά χέρια έθεωρούντο δείγμα ύπερτάτης εύγενείας, Γι' αυτό, ή παρτίκιες περιέρχονταν μέσα στο χέρι τους με χειροτάλληνη σαφάρα, ή οποία είχε την ιδιότητα να κρατά ή δρασερά τ' όνο. "Άλλοτε πάσαν Ξεσταιναν μέσα στη φουχία τους με σαφάρα κ χειροπαρένια, Γιωτή τ'ο χειροπαρά ήταν φρεομαίνεται αναρπίζει ένα θαυμάσιο άφρομα.

"Αν ή Ρουμάες δέπνουνε έπισησαν λουτρά με γάλα, ή όρατες τ'ο Μεσάφους Έβαναν μπάνια με... αζμα!

"Αργότερα πάλιν μεριζέτε φίλμους Γαλλίδες Έβαναν μπάνια με σαμπάνια.

Η τραγική βασιλίσα Μαρία Άντουανέττα φάνεται, ότι έφουζνε μέσα στο νερό τ'ο μπάνιου της άφθονως μενεξέδες.

Τι να πούμε τώρα για το μαρτύριο πού έφύσαντο ή μαριάδες μας, φρεονας τοις άπαισιους στενοίς κορσάδες, με τις σιδερένιες και Ξύλιες υπαλίνας;

Οι φουφουά αυτές κορσάδες παρεμόρφωναν το σώμα και κατέστρεφαν την ύγεια, πέρχονταν άμείλιτα τ'α σπλάγνα.

Οι κορσάδες ήσαν ακόμα φρεοτότεροι στην εποχή της Αικατερίνης τών Μεδίκων, όπότε και πρωτοεμφανίσθησαν. Ήσαν σωστοί φουφους σιδερένιοι, οι όποιοι δίν έπίτρεταν στη γυναίκα ούτε να άναστήσει έλεύθερα.

Τότε ήσαν τής μοιάς και οι μεγάλοι σκληροί κορσάδες, οι όποιοι περιβάλλαν σαν άσπιτη άμνητη δευτάρια το πρόσωπο κι' έμποδίζαν τις γυναίκες να φρεοζον τ'ο κεφάλι τους και να τρώζον.

Μιά μέρα, ο αγγλικός ντε Φρεόν, βρέθηκε στο δωμάτιο της βασιλίσης Μαργαρίτας, κόρης της Αικατερίνης τών Μεδίκων, τη στιγμή πού ένας ύπαρχης της έφερε ένα πιάνο ζουμί.

"Ο ντε Φρεόν τόλμησε να πη στη βασιλίσα, ότι άμφοβιλλε άν θα υποφουσε να φέρη το ζουμάτι στο στόμα της, καθώς φρεοφουε τον μεγάλο περίφημο γιακά της μάδας.

"Η βασιλίσα Μαργαρίτα άσχησε τότε να γελήη και Ξήγησε άπ' τον ύπαρχη τ'ο άδαιότερος ζουμάτι της.

"Ο ύπαρχης της έφερε ένα πολύ μαζουλό ζουμάτι, με το όποιο ήταν δυνατόν να πέρη το ζουμί της.

"Ότε φάνεται, έπληξαν και ζουμάτια και ληρούνια βέβαια, ειδικά για τις μάδες εκείνης της εποχής.

Τα δε φρεομάτια, τ'α όποια ήσαν ύπαφροσμενες να φρεοφον τότε ή κορσές της Άννης, είχαν σφές τόσο μαζουλέ, όστε κοπαντούσαν γέλια.

"Όταν ή προηγήσιμα Έλισάβετ άνέβαινε σ' άμείλι της, όχτι άκόλουθη κρατούσαν την σφά τ'ο φρεομάτιος της ή όποια είχε μάζουρο είκοσι μέτρον!...

Η γαυότια και το μενοκέτο, ήταν οι μοντέρνοι κορσοί εκείνης της εποχής κι' έφουρε να παίρνουν τ'α πόδια με όρισμένη στάση. "Έτσι οι κορσοδύσαστοι ύπερζουσαν τ'α κορσιτία να μόνουν έπ' όφες όλόκληρης άκίνητα, με τ'α πόδια περιωρισμένα σε Ξύλιες ειδικές φουφές, ένα είδος τετραπόγων κορσών.

"Άκόμα και ή πού τ'ο κεφάλιού τών εύγενών κορσιτιών, άπαιτούσε μια ιδιαίτερη φροντίδα και... τιμωρία. "Έφουρε να ύποφουρον μάζε μέσα ένα βασιανταζό προλαίμιο, το όποιο κρατούσε το κεφάλι ίσο κι' έφουζνε τόν λαυό πρός τ'α πίσω.

"Αργότερα στην εποχή της Μαρίας Άντουανέττας, το χτενίσμα είχε ζαπαντήσει ζάτι το κομμωτραγικό.

"Η κομμή κούρια εκείνης της εποχής, έφουρε να σηκώνη στο κεφάλι της ένα διόκληρο μουσείο από κωφάδες, άνθη, κορσάδια, κοίτλες, μαζουές λόγους κτλ. κτλ.

Συχνά το ύψος τ'ο χτενίσματος Ξητανε το ένα τρίτον τ'ο άναστήματος μιας γυναίκας!

Γιά να δώσουμε μια ιδέα τ'ο μαρτύριου πού ύπέφερε μια «κομμή» κούρια εκείνου τ'ο καιρού, παραθέτουμε μεριζέτε φράσεις άπ' τ'ο "Ημερολόγιος" της βασιόνις ντ' Όμπέρ, ή όποια είχε πάει άπ' τη Ρουσία στο Παρίσι, για να συνδεήσει την γυναίκα τ'ο Τσάρουβιτς:

"Έχω σηκωθεί, γράφει, από τις έξη τ'ο πρωί, για να προφύσω να χτενωτά και να ντυθώ σύμφωνα με την Παρισιάνικη μόδα.

"Ο κομμωτής έπ' τέσσερες δόκληρες όρες, οδύκαπο, καταγινόνταν με το κεφάλι μου. Μου έλασε μέσα σ'αυ μελλιά ένα σωρό μικρά ίσια μουκαλάκια, γεμάτα νερό, μέσα σ'α όποια έβαλε τ'α κλωνάρια φυσικών λουλουδιών. "Έτσι, τ' άνθη πού στέλιζαν το κεφάλι μου, διατηρήθηκαν φρεοα όλην την ήμέρα. Στην κορυφή τ'ο χτενίσματος ο κομμωτής τοπέτησε κι' ένα όραίο κορσάκι!...

"Άλλο φριχτό μαρτύριο ύπέφερε μέσα στο άματί, το όποιο με μετέφερε από το Παρίσι στις Βεσσαλλίες, στο παλάτι τ'ο Βασιλέως. "Ημουν ύποχρεωμένη να μένω γονατισμένη σε όλο αυτό το διάστημα. Το κεφάλι μου έφουρε από το βάρος ενός πελώριου άρχιτεκτονικού χτενίσματος, το σώμα μου, σφιγμένο μέσα σε σιδερένια σύρματα, υκετοταν άλγυστο, ή πελώρια φυσική φουφά δέν μου έπέτρεπε να κινηθώ, και τ'α ύπερβήφα τακούνια πού κούραζαν τα πόδια μου, συμπληρώναν το βασανιστήριό μου.

Κι' όμως τ'α κομπλιμέντα κι' ή έκαράσις θαυμασμού πού άκουσα σε λίγο από τους εύγενείς Γαλλούς, για την τωσαλέτα μου και για την όμορφη μου, με άπορημίωσαν όρεκτα για τ'α βασάνια μου.

Τι ηλικινης γυναίκα ή βασιώνη ντ' Όμπέρ!...

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

"Ο ρόλος τ'ο άριθμού 4 στη ζωή μας. "Ένα πρωτότυπο δώρο. Το μεγαλύτερο κεφαλοτύρι τ'ο κόσμου. Τι παράξενο τ'ο γυναικειό φύλο!... Η φλεγματικήτης τών "Αγγλων. "Ένα χαρακτηριστικό άνένδετο.

Πολλά έχουν γραφεί για τον άριθμό 7 και 9. Κι' όμως και τ'ο 4 παίζει σπουδαίο ρόλο στη ζωή.

Τέσσερα είναι τ'α σημεία τ'ο ορίζοντος. 4 οι άνεμοι, 4 ή φράσεις της Σελήνης. 4 ή όφες τ'ο έτους. 4 οι Εβραγγελιστάι, 4 ή πράξεις της άσθητικης. 4 τ'α είδη τών χαρτιών της τράπουλας, 4 τ'α... τέταρτα της ώρας. 4 τ'α πόδια της καρτέλας. 4 έπίσης και τ'α πόδια τών... τετραπόδων!...

Τον νερό τών βάζων μέσα σε 4 σανίδια και τόν πάνε τέσσερες σπόν όμο. Τον κατόδιδο τόν κλέινουν σε 4 τοίχους.

"Έχουμε 4 τοις και 4 κινούνοντας στο στόμα μας, με και τ'α πηρούνια έπίσης έχουν τέσσερα δόντια.

Το βουλι, τ'ο κριώτερο και γλυκύτερο άπ' όλα τ'α μουσικά όργανα, έχει 4 χορδές. Κάθε δωμάτιο έχει 4 γωνίες και 4 πλευρές.

Τέλος, τ'ο σπουδαιότερο άπ' όλα: "Όταν τρωμάζετε, σάς πηγαίνει... τρία κι' ένα τέσσερα μη τ'α βάζετε στα 4!...

Στους γάμους της βασιλίσης της "Αγγλίας Βικτωρίας, οι κάτοικοι τ'ο χωριού Πένναρ, της περιφερείας Τούουσετ, έστειλαν ένα τεράστιο κεφαλοτύρι στη βασιλίσα τ'ον, ως δώρο. Τέτοιο κεφαλοτύρι δέν είχε Ξαναγίνει ποτέ στον κόσμο.

Το Πένναρ είνε ο τόπος πού κατασκευάζονται τ'α περίφημα τυριά τ'ο Τσέδαρ, για τ'α όποια τρελλάινονται κριολεπτικώς οι "Αγγλοι.

Στο χωριό λοιπόν αυτό, λίγες μέρες πρ'ο τ'ο γάμου της Βικτωρίας, έμάζωσαν τ'ο γάλα από 750 αγελάδες. Κατόπιν, άφ'ο τ'ο έτηξαν, έφτιαξαν ένα πρώτης ποιότητος κεφαλοτύρι, πού είχε διάμετρο ενός μέτρον, ύψος έδωδμήντα εκατοστών τ'ο μέτρον και βάρος 562 χιλιόγραμμων!

Το τεράστιο αυτό κεφαλοτύρι έστάλη στα άνάκτορα τ'ο Βούργαζαι. Η βασιλίσα ένθουσιάζηκε πολύ δταν τ'ο έλαβε, γιατί άσχεως αούτ'ο είδους τ'ο τυρί ήταν της άρεσκείας της.

"Τι παράξενο πού είνε αυτό τ'ο γυναικειό φύλο!... γράφει κάποιος ένας ποιήτης... γυναίκα: "Ότι εύχαριστεί τ'η μιά, είνε άδύνατο να εύχαριστήση την άλλη. "Αν δπάσχει μάλιστα και διαφορά ηλικίας, άλλοι και τρις άλλοι σε κείνον πού δέν Ξέρει να προσαρμόζεται πρ'ο τις περιστάσεις.

"Λέτε Ξεφάρη σε μια νέα κοπέλα: "Αχ, γατίσα μου!" και σ'α χαμογελεί. Τολμηστε όμως να πητε «γάτα» μια ηλικιωμένη γυναίκα, κι' άν δέν σ'α σχίσει τ'ο πρόσωπο με τ'α νύχια της, θα είστε πολύ τυχερός.

"Λέτε πάλι σε μια τρυφερή δεσποινίδουλα: "Αχ, κοτίτσα μου!" και γελεί άκούγοντας τ'ο κολακευτικό αυτό επίθετο. Φαντάζεστε όμως π'ος μπορείτε να πητε «κόττα» μια κυρία, μερασμένης κ'απ'ος ηλικίας; Θα χυθ'η να σ'α βγάλη τ'α μάτια.

"Τέλος μπορείτε να πητε «μάγισσα» μια νέα και να την ένθουσιάζετε. Ποτέ όμως μην άποδοσете τ'ο ίδιο επίθετο σε μια γρηά. Θα σ'α πνίξη. Πολύ παράξενο, αλήθεια, τ'ο όραίο φύλο!...

"Ίδου τώρα κι' ένα άνένδετο, χαρακτηριστικό της λαζωνικότητος και της φλεγματικής άδιαφορίας τών "Αγγλων.

Τελευταίος ένας πελάτης πηρες τ'ο γραφεό ενός τραπέζιτου τ'ο Λονδίνου. "Έβγαλε τ'ο καπέλλο του και ρώτησε τόν υπάλληλο, ο όποιος έξακολουθούσε να γράφη, χωρίς να σηκώση τ'ο κεφάλι του.

—"Ο κύριος Μάξεν, παρακαλώ;
—Λέιπε,
—Θά έπιστρέψη;
—Πιθανόν.
—Θά τόν περιμένω!... άπάντης ο κύριος και κάθης σε μια καρτέλα.

Πέρασε μισή ώρα, πέρασε μια, πέρασαν δύο, τρεις, τέσσερες ώρες, με ο κ. Μάξεν δέν φαινόταν. "Ο έπισκέπτης άρχισε ν' άντιμονηη κι' ο υπάλληλος άτάραχος κι' άδιαφορος έξακολουθούσε να γράφη.

—Πότε λές να έπιστρέψη ο κ. Μάξεν; ρώτησε σε μια στιγμή ο έπισκέπτης.
—Δέν Ξέρω, κύριε.
—Μά πού έπήγη;
—Στο Σικάγο.
—!...

